

[Bracher.]

det er filantropi, der er tale om, når man tilbyder hash fra den ene til den anden.

Det er vort håb, at vi ved denne fremlæggelse kan få taget sagen op igen, og der er jo flere, der har tilkendegivet, at de gerne i udvalget vil se nærmere på det; det vil vi med stor tilfredshed se hen til.

Ib Christensen (DR):

Det er mit partis opfattelse, at der bør herske personlig frihed inden for den grænse, hvor man ikke krænker andre, men det er klart, at der her kan være et område, hvor man måske bør dispensere.

Mit parti vil derfor ikke vende sig imod, at man opretholder lovens forbud mod besiddelse af hash, men når det er sagt, må jeg tilføje at de retstekniske hensyn, der taler til fordel for, at denne lovbestemmelse opretholdes, jo nok må være det afgørende, og at det afgørende må være at komme udbredelsen af hash til livs.

Jeg synes derfor, at der for så vidt er god overensstemmelse mellem lovens hensigt og det cirkulære, som forslagsstillerne her gerne vil have ophævet. Der er overensstemmelse med lovens hensigt, men ikke med lovens tekst, og hr. Gudme var jo inde på, om man skulle overveje at ændre i lovteksten, således at man skabte overensstemmelse mellem cirkulæret og loven. Det er lidt vanskeligt at se umiddelbart, hvorledes det kunne lade sig gøre, for det er lidt vanskeligt at argumentere for, hvis man tænkte sig, at brug af hash blev tilladt, at det så skulle være forbudt at udbrede, forarbejde, producere og sælge hash.

Derfor må man vel nok opretholde det principielle forbud, men jeg er enig i det cirkulære, der er fra 1969, og den måde, det er blevet håndhævet på.

Hash er jo desværre så udbredt — selv om vi kan konstatere en glædelig stagnation og forhåbentlig nedadgående tal efterhånden — at det er mange, mange tusinde, snese af tusinde, det drejer sig om, der har prøvet hash, eller som lejlighedsvis ryger hash, men at der vel egentlig kun er ca. 5.000 egentlig hårde stofmisbrugere. Det er dette problem, som er det virkelig dybt alvorlige, og som man må komme til livs, og det er derom, politiets efterforskning skal koncentrere sig,

og ikke om den enkelte, der bruger hash i ny og næ eller er afhængig af hash.

Vi mener, at alkoholproblemet for så vidt er et langt alvorligere problem, kan man sige, med hundrede tusinder af alkoholister, men der er jo ingen, der drømmer om at forbyde alkohol, selv om alle ved, at alkoholmisbrug også i høj grad er helbredsnedbrydende.

Men det korte af det lange er, at vi tror mere på behandling fremfor straf, at over for den enkelte bruger, den enkelte misbruger af hash og lignende stoffer, gælder det om at satse på behandling, og at politiets anstrengelser bør koncentrere sig om forhandlerne og de store forhandlere.

Dermed kan jeg da kun erklære i forlængelse af, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen af forslaget om forhøjelse af strafferammen for narkotikahandel, at vi som sagt ikke tror på, at straf er det rigtigste middel her, eller at høje straffe er tilstrækkelig afskrækkende, men at behandlingsvejen må være det rigtige. Vi kan derfor ikke støtte det foreliggende forslag.

Birgit Busk (U):

Hvad enten kristeligt folkeparti har gjort sig skyld i misforståelse eller ej med hensyn til det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, er jeg glad for, at problemet er blevet taget op. Jeg er en af dem, der måske har nogle følelser med i det, og det kan godt være lidt svært at slippe følelserne, hvis man har dem med i den sag. Men som sagt, jeg er glad for, at man igen vil se på problemet.

Der er for mig ingen tvivl om, at hash er til skade for børn og unge. Ganske vist hører man i tide og utide, at hash faktisk er mindre farligt end spiritus, men det er dog en kendsgerning, at de tusinder af unge mennesker, der i dag går rundt som vrage på grund af narkotikamisbrug, så at sige alle er begyndt med det, som de selvbestaltede såkaldte eksperter kalder en uskyldig pipe hash. De folk, der virkelig har arbejdet med dette problem — jeg kan her henvise til f. eks. tidligere professor, dr. med Lock Halvorsen — er alle enige om de nedbrydende virkninger, som hash har også socialt eller samfundsmæssigt. Vi behøver såmænd ikke at gå langt for at få beviserne, man kan